دانشگاه صنعتی امیرکبیر دانشکده مهندسی کامپیوتر

پاسخ تمرین سری اول شبکههای عصبی

استاد:

دكتر صفابخش

دانشجو:

حليمه رحيمي

شماره دانشجویی:

99171.47

۱- واحد عصبی پرسپترون به عنوان یک جمع کننده ی وزنی عمل می کند؛ به این صورت که برای هر یک از ویژگیها یک وزن در نظر گرفته می شود، همچنین یک مقدار بایاس به دلیل آنکه حتما نیاز نیست مرز جداکننده ی دو کلاس از مبدا عبور کند تعیین می شود. در هر بار مقدار هدف و مقادیر ویژگیهای داده های ورودی را برای آموزش به این واحد می دهیم و اگر واحد دچار خطا شود، وزنها را بهروز می کنیم. در صورتی که داده ها به صورت خطی جدایی پذیر باشند این بهروزرسانی تا زمانی که دیگر هیچ خطایی وجود نداشته باشد ادامه می یابد.

بهروزرسانی با فرمول زیر برای وزنها و بایاس انجام می گیرد. البته می توان بایاس را وزن یک ویژگی ورودی همیشه ۱ دانست و همراه با وزن ها به روز کرد.

$$w_{new} = w_{old} + (t - y)x$$
$$b_{new} = b_{old} + (t - y)$$

در اینجا t مقدار هدف و y خروجی واحد پرسپترون است.

$$y = f(\sum_{i=1}^{n} w_i x_i + b)$$

این خروجی از طریق دادن مقدار محاسبه شده به یک تابع فعالسازی f حاصل میشود. در پرسپترون تابع فعالسازی برای مقادیر مثنی، مقدار صفر را برمی f داند.

البته می توان این الگوریتم را با مقادیر هدف ۱+ و ۱- نیز اجرا کرد، در این حالت با رخداد خطا در تشخیص، مقادیر وزنها و بایاس به شکل زیر بهروز می شود در غیر این صورت هیچ عملی صورت نمی گیرد. تابع فعالسازی نیز به جای صفر، ۱- برمی گرداند.

$$w_{new} = w_{old} + tx$$

 $b_{new} = b_{old} + t$

با توجه به آنچه بیان شد شرط توقف را میتوان تغییر نکردن وزنها در نظر گرفت.

واحد عصبی آدلاین سعی در کاهش مربع خطا دارد. با توجه به اینکه می توان مقدار کمینه را برای یک تابع از طریق برابر قرار دادن مشتق آن با صفر به دست آورد، در اینجا نیز می توان از آن بهره برد. از آنجایی که محاسبات برای مسائل بزرگ سنگین خواهد بود، پیشنهاد شد که به جای این کار از کاهش گرادیان استفاده شود. به این صورت که وزن ها خطا را در جهت بیشترین کاهش گرادیان سوق دهند.

$$w_{new} = w_{old} + \alpha \delta x$$

این δ به شکل (t-I) به دست میآید که I همان مقدار $\sum_{i=1}^n w_i x_i + b$ بدون عبور از تابع فعالسازی است. α نیز درجهی یادگیری است که می توان با تنظیم آن از کم و زیاد شدن ناگهانی مقدار بالایی از هر یک از وزنها جلوگیری کرد.

در حالت Batch ميانگين مطرح خواهد بود.

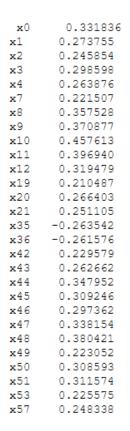
تفاوت پرسپترون و آدلاین در این است که تابع فعالسازی در هنگام یادگیری برای آدلاین یک ماتریس همانی است. به عبارتی مقدار همانی که به دست آمده باقی می ماند و صفر یا یک (یا 1+e $1-\mu$ توجه به تعریف مسئله) نمی شود. این مسئله باعث می شود یادگیری حتی پس از آنکه تمامی دادهها به درستی تشخیص داده شدند ادامه پیدا کند و وزن ها اگر I دقیقا برابر با مقدار I نشده به روز می شود. شرط توقف الگوریتم را می توان تغییر بسیار کم وزن ها در نظر گرفت. همچنین آدلاین سعی در کاهش MSE دارد در حالیکه پرسپترون در پی صفر کردن خطای تشخیص است. این مسئله در برابر وجود دادههای پرت حائز اهمیت است؛ چرا که آدلاین در پی کاهش MSE ممکن است از مرزی که کاملا داده ها را جدا می کند ولی مقدار MSE بیشتری دارد دوری کند. البته پرسپترون چون در پی خطای صفر برای مجموعه آموزش است قابلیت عمومیت بخشی کمتری دارد بعلاوه اینکه اگر به خطای صفر نرسد متوقف نمی شود.

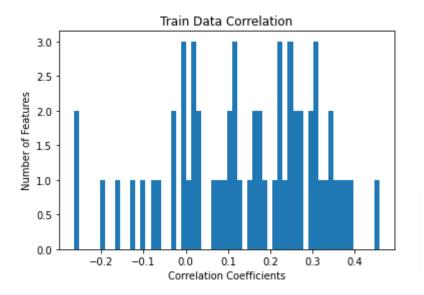
۲- در اینجا مجموعه داده را طبق خود سوال ۷۰ آموزش، ۱۰ اعتبارسنجی و باقی را آزمون قرار دادم (در متن سوالات در ابتدا نوشته شده بود ۷۰، ۲۰، ۲۰). ترشولد را برابر با ۲/۰ در نظر گرفتم شده بود ۷۰، ۲۰، ۲۰). ترشولد را برابر با ۲/۰ در نظر گرفتم (با توجه به اینکه ضرایب تا ۴/۰ برای همهی مجموعهها ادامه دارد، به نظرم معقول رسید نصف آن را ترشولد قرار دهم). همانطور که مشاهده میشود در هر سه مجموعه ویژگی، ویژگیهای مشتر کی وجود دارد. این ویژگیهای مشتر ک در تشخیص کلاس هر سه مجموعه داده کمک کننده خواهند بود (بسته به میزان همبستگی در هر مجموعه) اما آن ویژگیهایی که به طور مثال در مجموعه داده ی آموزش با کلاسها همبستگی بیشتری دارند درحالیکه در بین ویژگیهای منتخب مجموعهدادهی اعتبارسنجی مجموعهداده ی آموزش به اندازهای که در تشخیص کلاسها برای مجموعه آموزش کمک کنندهاند، در برابر تشخیص کلاسهای مجموعه اعتبارسنجی یارا نخواهند بود. بنابراین با انتخاب آنها ممکن است دقت برای مجموعه آموزش بسیار بهتر از مجموعه اعتبارسنجی شود.

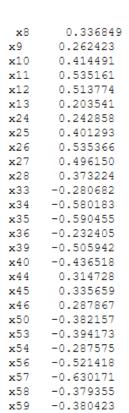
مجموعه ۲۸ ویژگی برای مجموعه آموزش، ۲۷ ویژگی برای مجموعه اعتبارسنجی و ۲۲ ویژگی برای مجموعه آزمون، ضریب همبستگی بالای ۰/۲ یا کمتر از ۰/۲- دارند که در تصاویر زیر مشخص شدهاند.

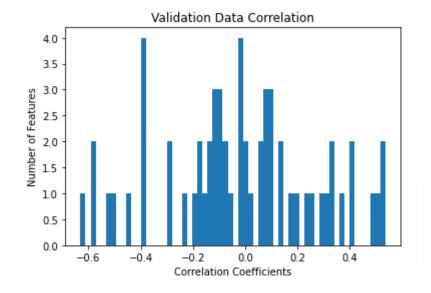
از بین این ویژگیها، ویژگیهای مشترک شامل ۹ ویژگی (x9, x10, x11, x35, x44, x45, x46, x50, x57 حتما باید انتخاب شود.

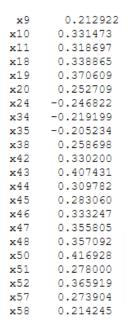
با توجه به اینکه تعداد ویژگی هایی که بین ۰٫۲ و ۰٫۲ هستند برای داده های آزمون بیشتر است و برای اعتبارسنجی یکی بیشتر از آموزش، به نظر می رسد ممکن است چنین چیزی به علت انتخاب دادههایی برای آزمون باشد که ویژگیها برای تشخیص کلاس به اندازه دادههای آموزش و اعتبارسنجی مناسب نباشند. بنابراین انتظار میرود در صورت نگه داشتن همهی ویژگیها نتایج برای آزمون به خوبی دو مجموعهی دیگر نباشد و در صورت انتخاب تنها ویژگیهای مشترک انتظار میرود خطا برای همهی مجموعهها نزدیک به یکدیگر باشد.

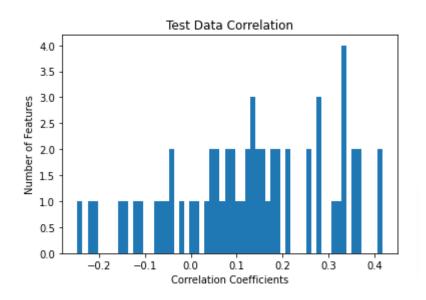

۳- برای اطمینان از اینکه آموزش پرسپترون متوقف شود، تصمیم گرفتم علاوه بر شرط همگرایی، شرط حداکثر ۴۰۰۰ تکرار را نیز بگذارم. مشهود است که با ۲۳۳۶ تکرار همگرایی رخ داده و به علت آنکه در هر بار بروزرسانی مقدار نسبتا بزرگی (با توجه به مقادیر خود ویژگیها) از وزنها کم میشود، ممکن است پرسپترون درباره برخی از نمونههایی که قبلا صحیح تشخیص داده بود، اشتباه کند و نمودار مشابه اینجا دچار نوسانات بسیار زیادی شود. البته به طور کلی خطا نزولی بوده و در انتها به صفر می رسد.

همانطور که پیش از این ذکر شد پرسپترون توجهی به MSE ندارد بنابراین احتمال آن وجود دارد که به طور مثال برای یکی از دادهها مقدار بسیار بزرگی را پیشبینی کند در حالیکه داده از کلاس ۱ است و پرسپترون نیز به درستی در نهایت آن را ۱ در نظر میگیرد. واضح است که در صورت رخداد این مسئله مقدار MSE بیشتر و بیشتر شود.

ماتریس در هم ریختگی و مقدار خطا را برای هر یک از مجموعه داده ها آورده ام. ردیف اول در ماتریس برای کلاس منفی و ردیف دوم برای کلاس مثبت می باشد.

برای پیاده سازی از (t-y) برای بروزرسانی وزنها استفاده کردم و کلاسها را صفر و یک در نظر گرفتم. بنابراین محاسبه خروجی و فعالسازی به شکل زیر خواهد بود:

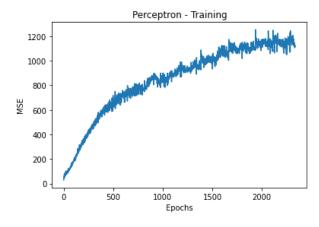
```
def predict(s, w, b):
    pred = np.dot(s, w) + b
    pred = [1 if pred>0 else 0]
    return pred
```

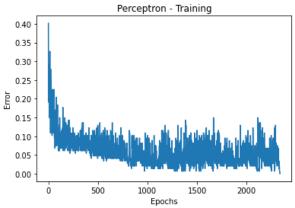
از دو تابع، یکی برای تکرار اجرا و بررسی همگرایی و دیگری برای بروزرسانی وزن استفاده کردم.

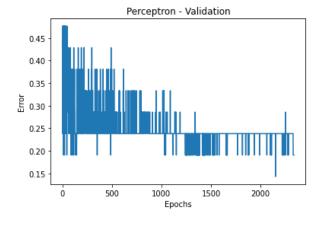
بایاس و وزنهای اولیه را نیز برابر با صفر قرار دادم. برای دقت و ماتریس در هم ریختگی نیز از کتابخانه sklearn استفاده کردم.

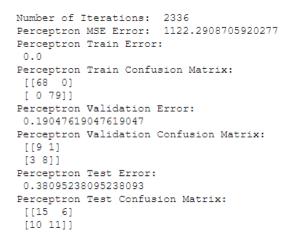
```
def training(xtrain, ytrain, weights, bias, learn_rate):
    train_pred = []
    for i in range(xtrain.shape[0]):
        s_pred = predict(xtrain.iloc[i], weights, bias)
        error = ytrain.iloc[i]-s_pred
        weights += learn_rate*error*xtrain.iloc[i]
        bias += learn_rate*error
    train_pred = np.dot(xtrain, weights)+bias
    mse = (1/xtrain.shape[0])*(sum((ytrain-train_pred)**2))
    train_pred[train_pred>0] = 1
    train_pred[train_pred<=0] = 0
    tr_error = 1-accuracy_score(ytrain, train_pred)
    tr_mat = confusion_matrix(ytrain, train_pred)
    return weights, bias, mse, tr_error, tr_mat</pre>
```

```
def train_val(xtrain, ytrain, xval, yval, learn_rate):
  mse error = []
   train_error = []
   val error = []
   weights = np.zeros(xtrain.shape[1])
   bias = 0
   t= True
   num_iter = 0
   while t:
       num iter += 1
       old_weights = np.copy(weights)
       old bias = np.copy(bias)
       weights, bias, mse, tr error, train mat = training(xtrain, ytrain, weights, bias, learn rate)
       mse error.append(mse)
       train_error.append(tr_error)
        val_pred = []
       for j in range(xval.shape[0]):
           val_pred.append(predict(xval.iloc[j], weights, bias))
       v_error = 1-accuracy_score(yval, val_pred)
       val error.append(v error)
       if num iter==4000 or (all(weights==old weights) and bias==old bias):
           t = False
           val_mat = confusion_matrix(yval, val_pred)
   return weights, bias, mse_error, train_error, val_error, num_iter, train_mat, val_mat
```


۴- در اینجا آدلاین با ۷۰۰ تکرار به همگرایی می رسد. البته شرط همگرایی را کمتر بودن بزرگترین تغییر در وزنها از ۷۰۰ در نظر گرفتم. نمودار میانگین مربع خطاها، نمودار خطای آموزش و اعتبارسنجی را در زیر می بینید. همانطور که مشهود است خطای آموزش به غیر از چند دور کوچک کاهشی بوده است و خطای اعتبارسنجی پس از کاهش دوباره افزایش یافته است. این مسئله احتمالا به این علت است که با آنکه تا چندین دور، خطای آموزش تغییری نداشته، خطای MSE باعث شده الگوریتم به بروزرسانی وزنها ادامه دهد. آدلاین از آن جهت که در پی کاهش میانگین مربع خطاست، ممکن است در صورت وجود دادهی پرت، مرز را به

گونهای تعیین کند که برخی دادهها به درستی تشخیص داده نشوند ولی MSE کمتر شود. مشاهده می کنید که در اینجا خطای آدلاین بسیار بیشتر از خطای پرسپترون شده بنابراین احتمال دارد چنین مسئله ای صحیح باشد. مقدار مرز همگرایی را کاهش دادم اما پاسخ همچنان تقریبا مشابه بود.

```
def training(xtrain, ytrain, weights, bias, learn_rate):
    train_pred = np.zeros(xtrain.shape[0]);
    for i in range(xtrain.shape[0]):
        s_pred = np.dot(xtrain.iloc[i], weights) + bias
        error = ytrain.iloc[i]-s_pred
        weights += learn_rate*error*xtrain.iloc[i]
        bias += learn_rate*error

train_pred = np.dot(xtrain, weights)+bias

mse = (1/xtrain.shape[0])*(sum((ytrain-train_pred)**2))

train_pred[train_pred>0] = 1

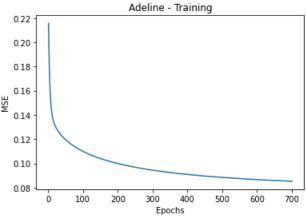
train_pred[train_pred<=0] = 0

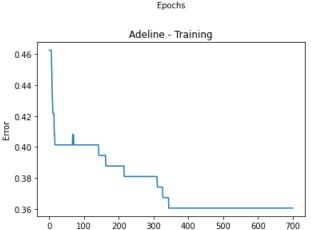
tr_error = 1-accuracy_score(ytrain, train_pred)

tr_mat = confusion_matrix(ytrain, train_pred)

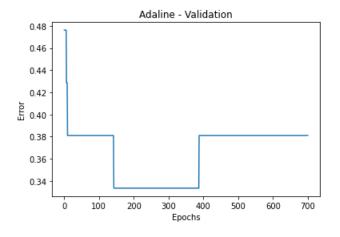
return weights, bias, mse, tr_error, tr_mat</pre>
```

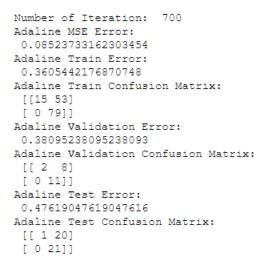
```
def train_val(xtrain, ytrain, xval, yval, learn_rate):
  train error = []
   mse_error = []
   #weights = np.random.random_sample(size=xtrain.shape[1])
   weights = np.zeros(xtrain.shape[1])
   bias = 0
   t= True
   num iter = 0
   while t:
       num iter += 1
       old_weights = np.copy(weights)
       old bias = np.copy(bias)
       weights, bias, mse, tr_error, train_mat = training(xtrain, ytrain, weights, bias, learn_rate)
       mse error.append(mse)
       train_error.append(tr_error)
       val pred = []
       for j in range(xval.shape[0]):
           val_pred.append(predict(xval.iloc[j], weights, bias))
       v error = 1-accuracy score(yval, val pred)
       val_error.append(v_error)
       if num_iter==4000 or (np.max(abs(weights-old_weights))<=0.001):
            t = False
            val_mat = confusion_matrix(yval, val_pred)
   return weights, bias, mse error, train error, val error, num iter, train mat, val mat
```


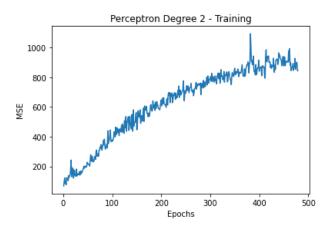
Epochs

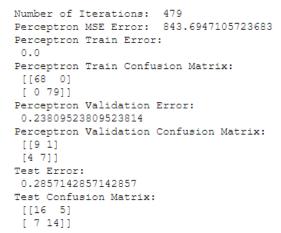

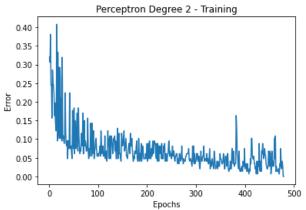

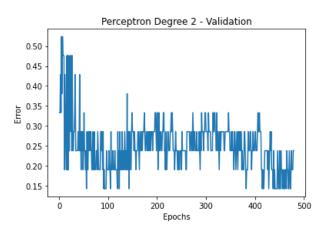
۵- برای درجهی دو کافیست ترکیب درجه دومی از ورودیها را به پرسپترون یا آدلاین بدهیم. این ترکیب درجهی دوم در نهایت پس از آموزش معادلهی یک سهمی، هذلولی، دایره و... میتواند باشد. بعلاوه میتوان ضرب هر دو ویژگی را نیز به عنوان ورودی اضافه کرد که موجب چرخش شکل حاصل خواهد شد و حالت کلی تر آن است. در اینجا از توان دوم مقادیر ویژگیها و خود مقادیر استفاده

کردم؛ چرا که ۶۰ ویژگی در ۶۰ ویژگی بعلاوهی خود آن ویژگیها تعداد ۱۸۶۰ (به علت تکراری بودن برخی ضرب ها) ورودی و در نتیجه وزن را حاصل میداد که با تعداد نمونههای داده شده معقول نیست.

درجه دوم برای پرسپترون با سرعت بسیار بیشتری به همگرایی رسید اما پاسخ خطا برای اعتبارسنجی به خوبی قبل نشد. خطا برای آزمون نیز بهتر از قبل است. نشاندهنده ی این است که داده ها به گونه ای توزیع یافته اند که می توان خیلی سریعتر با یک خط درجه دوم آنها را از یکدیگر جدا کرد تا با یک خط صاف و مستقیم.

MSE و خطای آموزش برای آدلاین کمتر از حالت قبل شده اما خطای اعتبارسنجی بالاتر رفته است. خطای آزمون نیز مشابه پرسپترون کاهش یافته است. البته گاهی ممکن است به علت ادامه دادن بروزرسانی وزن، مدل در برابر برخی از دادههایی که قبلا به درستی تشخیص داده شده بودند، دچار اشتباه شود که در اینجا نیز چنین اتفاقی افتاده است. تعداد تکرار کمی بیشتر از حالت قبل شده که نشان می دهد ورودی های درجه دوم جدید در تشخیص کلاس ها اثری گذاشته اند که خود باعث شده وزن ها به شکل قبل بروز نشوند. قاعدتا این مسئله تعداد تکرار را کمتر یا بیشتر می کند و ارتباط مستقیمی وجود ندارد.

